

Cristianisme Segle XXI davant el moment actual del fet nacional català

1. Igual que les persones, els col·lectius i les nacions tenen uns Drets inalienables que han de ser protegits i defensats. La negació o limitació d'aquests drets, entre ells el dret a l'autodeterminació, suposa una ferida al col·lectiu i una continuada font de conflictes i violacions de Drets Humans. Perquè si un poble no és respectat en els seus drets en tant que poble, els seus membres es trobaran limitats en l'exercici dels seus drets individuals, en les seves expressions culturals o en la mateixa capacitat de desenvolupar-se com a comunitat. La igualtat de reconeixement i de drets per tots els pobles dins el concert de la humanitat és una de les condicions per la convivència i la pau. Així ho reconeixen els organismes internacionals com l'ONU i les esglésies cristianes. En concret el Compendi de la Doctrina social de l'Església (n.157) diu "la pau es basa no només en el respecte dels drets de l'home, sinó també en els drets dels pobles, en particular el dret a la independència" i el Papa ho va repetir solemnement el passat 7 de juliol a la II Trobada dels Moviments Populars a Bolívia.
2. Ara Catalunya planteja, per enèsima vegada, el seu encaix amb Espanya. Des de fa més de tres-cents anys, amb diferents intensitats hem repetit que el reconeixement de la nostra identitat ha de tenir una expressió política que garanteixi el ple exercici dels drets col·lectius. Aquesta exigència ha crescut exponencialment en els últims anys i en aquest moment desborda totes les previsions. Però la resposta del govern central no solament ha estat la total negativa, sinó la provocació, l'amenaça, la mentida, la tergiversació de la realitat. A aquesta suma de despropòsits s'hi ha acostumat a afegir la Conferència Episcopal Espanyola. Afortunadament el Secretari adjunt de la Comissió Teològica Internacional i membre de la Congregació per la Doctrina de la Fe del Vaticà en recents declaracions ha desautoritzat i qualificat d'inadmissible la posició de la CEE sobre Catalunya.
3. Creiem que la contraposició entre la defensa d'allò que s'anomena "eix social" i el que s'anomena "eix nacional" és una equivocació, resultat d'estereotips del passat i font d'innecessaris conflictes. Justícia i Llibertat són indestruïbles. Són i han estat sempre dues vessants indivisibles d'una mateixa proposta. Aquest clam de Llibertat i Justícia travessa avui el conjunt de la societat catalana en gairebé totes les seves manifestacions i s'ha posat de relleu en la coincidència de milers i milers de persones d'orígens i opcions diverses, tant ideològiques, polítiques com religioses i que volen poder construir un nou futur sense ser dependents de voluntats llunyanes i alienes.
4. L'amor al nostre poble, la fermesa de les nostres conviccions i els més elementals criteris de democràcia i d'ètica universal ens ajuden a no defallir en la defensa del nostre drets, tan individuals com col·lectius. Però ens hi impulsen també criteris evangèlics i la figura de Jesús, defensor sense matisos de la dignitat de les persones i alhora defensor de la dignitat del poble jueu i que volia construir una societat lliure i d'iguals, sense cap tipus d'opressió.